

EPISCOPII MARTIRI PENTRU CREDINȚĂ
beatificați de către Sfântul Părinte, Papa Francisc,
duminică, 2 iunie 2019, pe Câmpia Libertății din Blaj

- **Preasfințitul Vasile Aftenie**, (n.1899) cel dintâi episcop martir pentru credință, care a respins ispititoarele propuneri de lepădare și trecere la o altă Biserică, spunând: „*credința noastră nu este o cămașă, pe care să o pui seara și să o scoți dimineața*”. A murit, la 51 de ani, ca urmare a bestialelor torturi la care a fost supus, în 10 mai 1950, la infirmeria închisorii din Văcărești.

- **Înalt Preasfințitul Valeriu Traian Frențiu**, (n. 1875) seniorul Colegiului episcopal, cel care a condus rezistența Bisericii Greco-Catolice în timpul persecuției, scriind în ultima scrisoare pastorală din 24.07.1948: „*Avem datorita să suferim dacă este necesar, poate ofense, poate bătăi, poate chiar închisoare, sărăcie, pentru că aceasta înseamnă a da glorie lui Dumnezeu...*”. A rămas ferm hotărât să rămână fidel Bisericii Romei și Sfântului Scaun, „în viață și în moarte”. Domnul l-a chemat la Sine, la 11 iulie 1952, când avea 77 de ani, din celula 44 a Penitenciarului Sighet.

- **Preasfințitul Ioan Suci**, (n. 1907) cel mai tânăr martir al Colegiului episcopal, arestat în repetate rânduri pentru neobosita activitate pastorală și catehetică, cu elevii și tinerii. În 1948 predica credincioșilor săi: „*Bisericii Române Unite îi lipsește încă frumusețea martiriului și a prigoanei, îi lipsesc încă rănilor Mântuitorului*”. Își încheie pelerinajul pământesc la doar 46 de ani, în Penitenciarul din Sighet, în celula 44, într-un mod magistral, rostind cu voce tare, strigând, rugăciunile «Tatăl nostru» și «Născătoare de Dumnezeu». Era în 27 iunie 1953.

- **Preasfințitul Tit Liviu Chinezu**, (n.1904) cel mai tânăr arhiepiscop, ridicat la treapta episcopatului în perioada detenției la Mănăstirea Căldărușani. Se alătură cu perseverență în credință Colegiului episcopal scriind: „*Îmi ofer viața pentru a-l sluji pe Petru cu toată deschiderea și sinceritatea*”. A primit martiriul pentru Hristos la Penitenciarul din Sighet, la 51 de ani, în celula 62, la 15 ianuarie 1955. A murit de frig, fiind bolnav și singur în izolare.

- **Preasfințitul Ioan Bălan**, (n. 1880) Episcopul Lugojului, care încă din tinerețe aspira la sfințenie și la martiriu. Eruditul arhiepiscop a rămas perseverent propriei credințe cu prețul sănătății și al libertății. Răspundea cu fermitate Patriarhului Justinian: „*Dacă noi, am crede că Biserica Ortodoxă este adevărata Biserică a lui Hristos, în acest moment ne-am da semnătura de trecere, căci noi voim să fim cu Hristos! Dar nu ați venit la noi cu argumente teologice, nici cu virtuțile creștinești, ci ne-ați arestat și ne-ați întemnițat. Hotărât, acestea nu sunt metodele lui Hristos!*”. A răspuns ultimei chemări la 4 august 1959, având vârsta de 79 de ani, fiind în domiciliu obligatoriu la Mănăstirea Ciorogârla de lângă București.

- **Preasfințitul Alexandru Rusu**, (n.1884) Episcopul Maramureșului, rămas ferm în credință, în pofida arestărilor și a ispitirilor, a presiunilor și torturilor, a privațiunilor și suferințelor. Își pregătea credincioșii prin pastorală din 1948 scriind: „*acestea trebuie să ne găsească uniți și gata de sacrificiu, pregătiți să urmăm misiunea noastră de apostolat creștin cu mai multă iubire pentru Dumnezeu și pentru aproapele*”. Este episcopul cu cel mai lung timp de detenție aproape 15 ani în penitenciare sau în închisori (Dragoslavele, Căldărușani, Curtea de Argeș, Ciorogârla, Cocos, Galați, Cluj, Gherla, Pitești, Dej), care a trecut Domnul la 79 de ani, în ziua de 9 mai 1963, în infirmeria Penitenciarului din Gherla, oferindu-și viața pentru Biserica Greco-Catolică, primind

dezlegarea sacramentală și oferind tuturor celor care se aflau acolo, în aceeași cameră a infirmeriei, pacea lui Hristos.

- **Episcopul Iuliu Hossu**, (n.1885) a fost cel dintâi purpurat al Neamului românesc, a rămas fidel până la sfârșit motoului său de viață, care a fost și răspunsul pe care l-a dat în repetate rânduri autorităților de Stat și Ierarhiei Bisericii ortodoxe, și anume: „*cu prețul libertății NU!, până la moarte, credința noastră este viața noastră!*”. S-a înălțat la Casa Tatălui la 28 mai 1970, având vârsta de 85 de ani, fiind încă în domiciliu obligatoriu la Mănăstirea ortodoxă Căldărușani.